

[Skatteministeren]

de i forbindelse med vedtagelsen af ambien. Men da dette spørgsmål jo ligger til drøftelse i Udvalget for Forretningsordenen, mener jeg ikke, at det er en debat, vi skal genoptage her; vi har tidligere haft lejlighed til at diskutere hele den problematik.

Endelig hvad angår det eksempel, fru Kirsten Jacobsen har bragt frem, synes jeg, at fru Kirsten Jacobsen skulle stille nogle supplerende spørgsmål i udvalget, der kan belyse forholdet. Så skal vi stå til rådighed og besvare spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg takker formanden for den korte bemærkning – så slipper vi muligvis for anden omgang.

Jeg vil kun sige til skatteministeren, at jeg er helt klar over, at dette her handler om jura, men når vi nu har tre retsinstanser her i landet, skyldes det jo, at de kloge og lærde somme tider er uenige om juraen. Det er begrundelsen for det. Derfor kunne man meget vel forestille sig, at man kunne få en anden opfattelse, hvis man forsøgte igen nogle andre steder. Det er såmænd bare det, jeg mener, og det håber jeg da at også skatteministeren vil medvirke til.

Jeg kan i øvrigt kun sige til skatteministeren, at jeg gerne skal sende det samme spørgsmål over i Skatteministeriet en gang til og så være glad, hvis den nye skatteminister vil give et andet svar end den forrige skatteminister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 152:**Forslag til lov om ændring af lov om kiropraktorer m.v.**

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 10/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Med Folketingets vedtagelse i juni 1991 af kiropraktorloven blev det lagt fast, at kiropraktorer kun må behandle børn under 1 år, når en læge har sagt god for, at barnet ikke har sygdomme, som kontraindicerer kiropraktorbehandling.

Bestemmelserne herom i lovens § 7, stk. 3, som forslagsstillerne nu ønsker ophævet, blev i sin tid netop indsat i loven efter forslag fra bl.a. Fremskridtspartiet.

Som Tinget sikkert vil huske, var det ved kiropraktorlovens fremsættelse Sundhedsstyrelsens vurdering, at kiropraktorer overhovedet ikke skulle kunne behandle børn under 1 år. Styrelsen fandt ud fra en sundhedsfaglig vurdering, at der for spædbørn gjorde sig sådanne særlige forhold gældende med hensyn til kroppens udvikling, at det ikke var forsvarligt at lade kiropraktorer behandle spædbørn.

Endvidere fandt Sundhedsstyrelsen, at der ikke var dokumentation for nogen effekt af kiropraktisk behandling af spædbørn.

Selv om kiropraktorer tidligere havde behandlet spædbørn, fandt Sundhedsstyrelsen, at der nu måtte indføres et egentligt forbud. Begrundelsen var, at sundhedsmyndighederne nu, da kiropraktorerne blev autoriseret, kom til at stå som garant for den pågældende behandlergruppes virksomhed og altså som garant for, at det var forsvarligt at lade et barn under 1 år behandle hos en kiropraktor. Dette forbud blev modificeret under Folketingets behandling af kiropraktorloven, således at behandling godt kan ske, hvis en læge siger god for det.

Når det nu foreslås at give fri adgang til behandling af spædbørn hos kiropraktorer, går man efter min mening for vidt. Og jeg vil derfor sige, at jeg ikke kan støtte det fremsatte lovforslag. De sundhedsfaglige betænkeligheder gør sig fortsat gældende.